

Kristina Balać

ZNAŠ ŠTA SAM RAZMIŠLJALA

Mileni Marković

Treba da usvojimo devojčice
da hodaju
i razumeju.

Ili bi da ja
usvojim
tebe?

Mene je
već
sramota.

Ono
i ti si
na ivici
da poveruješ
u Boga
a to ti
veruj mi
ne treba
ponovo.

Bolje usvoji neku devojčicu
da liči
i bude krezava.

Možda nas nauči da igramo
školice.

KRIŠOM SE IGRAO MOJIM BARBIKAMA

Otac ga je izgubio dok je išao negde
usput
I on je ostao da stopira
sa mnom.
Zato mu verovatno brada nikada neće izrasti
kako treba
I ostaće ćosav da struže obraze
mojim brijačem
Kao što je odavno počeo da pušta kosu
meni do ramena
I, da ne bi ostao sam, jurca kroz pljusak
za mnom.
Toliko smo se srodili da ga oslovljavaju
mojim uspesima
I on uvek ostaje prezime
moje.
Razlikuju nas jedino po performansu:
Ja gledam belo, a on udara vratima.

GUBIM SE U SIMBOLIČKOM PORETKU

Potpisala sam se
Ali to ne znači da sam juče plakala u kupatilu.
Potpisala sam se
Ali to ne znači da moju čorbu svi vole da pojedu.
Potpisala sam se
Ali tu nema moje izgužvane haljine i iscepanih najlon-čarapa.
Potpisala sam se samo zato što sam dama,
A dame zaslužuju da im se imena valjaju
po mastilu.
Potpisala sam se
Ali sam bila neko drugi.

SLIKOM O SEBI UGROŽAVAM SOCIJALNE ODNOSI Ili Kriti se na facebook-u

Da bih se upisala u rečenicu
Morala sam da se obestelim i da prikačim glavu da nadgleda tekst na ekranu.
Jedino tako ljudi mogu da me svakodnevno viđaju
A da ne znaju ništa o meni
Što ne umem da napišem.
Na svu sreću ja imam dara za sklapanje najrazličitijih misli bez referenta
I tako svi mogu komotno da budu nepismeni
A ja ću iz grešaka pročitati ono što sigurno nisu mislili.
Mada osećam se nekako nesigurno kada znam da tu zapravo niko ništa ne izmišlja
Već samo pokušavaju da zanemare vreme
I svi su lišeni talenta da ne veruju u ono što govore
Jer ne osećaju.
Mogli bismo da raspravljamo o mom komšiji koji je obesio svinju
Zato što se prečesto prasila
A on nije više mogao da podnese da je gleda debelu
I to bi bila sasvim realna rasprava
Bez upotrebe dilita i griže savesti što će nešto visiti u vazduhu
Među nama.
To nije ni vazduh, na kraju krajeva,
A ona svinja na mreži se uplela isuviše
Da bi bilo šta moglo da se obesi.
Čak ni omča ne može zaista da visi.
Mada ja mogu slobodno da kažem i da sam se ja obesila,
Niko to neće dovesti u pitanje
Jer ne mogu da se koprcam
Sem ako mi ukoči tastatura.
Glava mi se uredno osmehuje odobravajući svaku reč,
Pa nije uopšte čudno što mi delovi tela funkcionišu zasebno.
Međutim, ono od čega najviše zazirem
Zapravo je činjenica da me tamo i prijatelji mogu naći.

NEĆU DA SE ZALJUBIŠ U MENE

Zato što se ona fenomenalno ljubila
Sad meni dodiruješ jagodice u mraku.
Mi se nećemo ljubiti
Jer ja ne umem da zatvaram oči.
Šta si radio sa drugim devojkama?
Neću te shvatiti ozbiljno.
Bićemo ortaci,
Ne drugovi,
Ne prijatelji,
Ne rođaci.
Ponašaću se kao lezbejka sa tobom.
Meka mi je jedino koža.
Ne govori mi o vremenu.
Počela sam da pušim.
Uvek držim cigaretu.
Ti nemoj da sklanjaš pogled.
Lečim se vodkom.
Vežbam da je što duže držim u ustima.
Kad si tu, naravno.
Ne interesuje me tvoja džukela.
Sve pekinezere treba poubijati
Da se ne cere nadmeno onako nemoćni.
Sedi, sama ću izaći.
Bolje idi da se obriješ.
Možda se i ti budeš fenomenalno ljubio.

GLAVNOM I ODGOVORNOM ČITAOCU

Ništa.
Ti mi reci šta je.
Ja ne znam.
Ja samo pišem.
Ništa.
Tumači kako hoćeš.
Ti čitaš
Ono što je napisano.
Tebi je smisao poznat.
Ja ga stvaram.
Ne znam kako.
Na slepo.
Uvek se začudim
Onome što ispadne
Kada pročitaš.
Ja sam slobodna od odgovornosti
Značenja.
Meni to ništa ne znači
Dok pišem.
Mada me nekad pecne
Što ne čitam.
Za mene nema značaja
Smisao
Jer mi je svako značenje
Besmisleno.
Majkemi.
Dok pišem, ne razmišljam.
Meni je lakše.
Na tebe svaljujem veći deo posla.
Reci mi šta nisam mislila
Kad pročitaš.